

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011937
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3113011937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 03.12.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

N. J., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom mesto O.,

je v i n n á , ž e

hoci ako matka ml. O., nar. XX.XX.XXXX, mal. P., nar. XX.XX.XXXX, mal. O., nar. XX.XX.XXXX, a U., nar. XX.XX.XXXX je povinná v zmysle § 62 a nás. Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/324/2011 zo dňa 08.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2012, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/295/2011 zo dňa 23.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2012, a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/331/2011 zo dňa 23.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2012, povinná prispievať na výživu na svoje deti vo výške 30 % zo životného minima na každé dieťa zvlášť vždy do 15. dňa v mesiaci na účet Detského domova Lastovička, pracovisko Adamovské Kochanovce 205, Melčice - Lieskové s účinnosťou od dňa 24.08.2011 a od dňa 06.04.2012 k rukám U. Z., si túto vyživovaciu povinnosť neplní od dňa 24.08.2011 až doposiaľ s výnimkou obdobia september 2012 až august 2013 v prospech U. Z., ktorá mala v tomto období prerušené štúdium na strednej škole, čím jej vznikol dlh na výživnom na mal. O. J. vo výške 685,14 €, na mal. P. J. vo výške 673,14 €, na mal. O. J. vo výške 673,14 € a na U. Z. vo výške 413,02 €, čím jej vznikol dlh na výživnom na všetky deti dohromady vo výške 2.444,44 €, pričom za sledované obdobie od dňa 24.08.2011 až do dňa 01.01.2013 nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako uchádzač o zamestnanie a od dňa 01.01.2013 je zamestnaná v spol. GAZU s.r.o. so sídlom Nová dedinka, pričom v tomto období obžalovaná nevyvinula dostatok úsilia k zabezpečeniu si finančných prostriedkov na riadne plnenie vyživovacej povinnosti,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a skutku sa dopustila závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas a na viacerých osobách).

T ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona k ďalšiemu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanej kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovanej, výsluchom svedkýň O. T., U. Z. a oboznámením listinných dôkazov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní k veci uviedla: „Je pravdou, že v predmetnom období odo dňa 24.8.2011 až doposiaľ, som si riadne neplnila svoju výživovacu povinnosť, avšak nepravidelne som výživné posielala na účet DD, mám tu momentálne aj k dispozícii poštové peňažné poukazy, z ktorých sú zrejmé úhrady za toto predmetné obdobie. Momentálne pracujem pre agentúru GAZU s.r.o. Nová Dedinka, jedná sa o pracovnú agentúru, pre túto agentúru pracujem od novembra 2011. Čo sa týka práce a mzdy za prácu, nemala som konštantný príjem, ale zhruba priemerne v čistom som mohla zarábať asi tak 150,- € mesačne. V priebehu roka 2011 som pracovala v Južanke na dohodu, kde som zarábala priemerne mesačne v čistom asi 350,- €. Prácu v Južanke som skončila za dôvodu, že som očakávala, že v prac. agentúre, kde pracujem aj momentálne, budem viac zarábať. Ešte by som chcela doplniť, že v Južanke som pracovala na dohodu, bolo to iba na zastupovanie, keby sa niekto vrátil z dovolenky alebo PN, tak by som o túto prácu prišla. Bývam u svojho priateľa, ale len dočasne, len z dôvodu, aby som sa postavila na nohy. Priateľovi prispievam na bývanie čiastku vo výške 120,- € mesačne. Bývame s priateľom v trojizbovom byte, ale odtiaľ už chcem odísť. Nebola som v predmetnom období evidovaná na ÚP ako uchádzačka o zamestnanie, ani som nepoberala žiadne sociálne dávky, príp. príspevky. S deťmi teraz nie som v kontakte, akurát so U. som v telef. kontakte, naposledy som sa stretla so U. koncom augusta t.r. Spomínala mi, že bude študovať ďalej na strednej škole. Keď za mnou chodieval syn P. v lete t.r., tak som mu zvykla dať nejakú finančnú hotovosť. Ja by som vždy svojim deťom kúpila čo potrebujú, pokiaľ by som na to mala peniaze. Som si samozrejme vedomá svojej výživovacej povinnosti, ale viac okrem úhrad, ktoré som uviedla, som nebola schopná zaplatiť. Je mi to ľúto, že to takto všetko dopadlo, som si toho vedomá a spravím všetko, čo bude v mojich silách, túto čiastku čo som dlžná splatiť. Chcela by som so Slovenska odísť pracovať do Čiech, získať finančné prostriedky, aby som dlžné výživné mohla v plnom rozsahu zaplatiť. So synom P. som bola v kontakte v septembri, práve vtedy, keď ušiel z Diagnostického centra.“

Svedkyňa O. T. na hlavnom pojednávaní uviedla: „Čo sa týka dlžného výživného na deti, tu by som chcela, uviesť, že k dnešnému dňu je obžalovaná dlžná na výživnom na O. 690,14 €, na P. 678,14 €, na O. 678,14 € a na U. vo výške 173,20 €. Čo sa týka U., tá už od 6.4.2012 nie je v DD Lastovička, ukončila pobyt plnoletosťou. Momentálne o U. viem, že sa vydala, býva v T. I. č. XXX spolu so svojím otcom a neviem sa vyjadriť, či pokračuje v štúdiu na strednej škole. U. v minulosti navštevovala Dopravnú akadémiu v Trenčíne. Nárokuje si, aby obžalovaná uhradila dlžné výživné v celom rozsahu na účet DD.“

Svedkyňa U. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla: „Do dňa 05.04.2012 som bola umiestnená v DD Lastovička Trenčín, v tento deň som z tohto domova odišla, pretože som išla bývať k svojmu priateľovi, terajšiemu manželovi. Spolu s manželom bývame na adrese prechodného bydliska v spoločnej domácnosti nepretržite do dnešného dňa od 05.04.2012. V roku 2012 do konca školského roka, teda do konca augusta 2012 som bola študentkou strednej školy, avšak v septembri 2012 som prerušila štúdium na SŠ, pretože som bola tehotná, štúdium na SŠ som mala prerušené až do septembra 2013, kedy som opäť pokračovala v štúdiu na strednej škole Dopravná akadémia Trenčín. Obžalovaná mi za toto celé obdobie od apríla 2012 až do dnešného dňa neprispel na výživné žiadnym spôsobom ani finančnou čiastkou, ani vo forme naturálií. Párkrát mi obžalovaná prispela finančnými prostriedkami na kúpu stravy, resp. vreckové. Neviem si spomenúť kedy to bolo a v akých čiastkach. Asi tak päťkrát sa to mohlo stať za toto obdobie, väčšinou sa jednalo o čiastky okolo 5,- až 6,- €. S obžalovanou som bola často v osobnom kontakte v predmetnom období, naposledy som sa s obžalovanou stretla asi tak dva mesiace spätne.“

V uvádzanom predmetnom období som mala zabezpečené všetky základe potreby pre svoju obživu. Najmä je to zásluha môjho manžela, že som mala zabezpečené všetky základné potreby pre svoju obživu. So súrodencami sa stretávam osobne každý víkend. Od súrodencov viem, že sú s obžalovanou v občasnom telefonickom kontakte.“

V zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/324/2011 zo dňa 08.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2012, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/295/2011 zo dňa 23.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2012, a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/331/2011 zo dňa 23.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2012 je obžalovaná povinná prispievať na výživu na svoje deti vo výške 30 % zo životného minima na každé dieťa zvlášť vždy do 15. dňa v mesiaci na účet Detského domova Lastovička, pracovisko Adamovské Kochanovce 205, Melčice - Lieskové s účinnosťou od dňa 24.08.2011.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rozsudok OS Trenčín, rodné listy, potvrdenia o návšteve školy, správy ÚPSVaR Trenčín, správa Soc. poisťovne, potvrdenie o pracovnom príjme, výpis z ev. priestupkov, správa MÚ Trenčín, poštové peňažné poukazy, odpis RT, z trestného spisu OS Trenčín sp. zn. 1T 126/201 uznesenie OS Trenčín, oznámenie prostredníctvom mailu a správa Dopravnej akadémie Trenčín.

Súd na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením mal bezpochyby za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku stal, a že tohoto sa dopustila v celom rozsahu obžalovaná. Súd, bez narušenia skutkovej totožnosti oproti podanej písomnej obžalobe upravil primerane žalovaný skutok v zmysle záverov zistených skutočností vyplývajúcich však až z dokazovania v konaní pred súdom (obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovanou v konaní pred súdom). Obžalovaná bola zo spáchania tohto skutku, usvedčovaná okrem viacerých skutočností, ktoré potvrdzovala však aj sama obžalovaná, a tieto korešpondovali so závermi iných vykonaných dôkazov, predovšetkým výpoveďami svedkov O. T. a U. Z. v konaní pred súdom, všetkými relevantnými zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi, pričom súd nemal žiaden relevantný dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto usvedčujúcich dôkazov pochybovať. Uvedené vykonané dôkazy totiž vzájomne korešpondujú, na seba naväzujú a vytvárajú ucelený a logický reťazec usvedčujúci obžalovanú zo spáchania predmetného skutku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaná za inkriminované obdobie pracovala, nebola evidovaná na príslušnom úrade ako uchádzačka o zamestnanie a nepoberala sociálne dávky. Aj keď obžalovaná počas inkriminovaného obdobia vykazovala nízky príjem, nešlo v zásade po zohľadnení jej majetkových pomerov o takú okolnosť, ktorá by mohla mať relevantný dopad na nemožnosť plnenia si jej vyživovacej povinnosti, ktorá jej vyplýva jednak zo Zákona o rodine a napokon aj v zmysle rozhodnutia súdu o určení výšky výživného, pričom uvedené už konštatoval aj občianskoprávny súd. Obžalovanej nič nebránilo k tomu, aby vyvíjala dostatok iniciatívy pre získanie finančných prostriedkov, z ktorých mohla riadne prispievať na jej deti. Predovšetkým sa súd plne stotožnil so závermi občianskoprávneho súdu o určení vyživovacej povinnosti obžalovanej voči deťom v rámci predmetného obdobia, kedy možno takto určenú vyživovaciu povinnosť považovať za primeranú oprávneným požiadavkám detí, možnostiam a schopnostiam povinného, t. j. obžalovanej po celé obdobie, aj vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam ústavnej starostlivosti. V danom prípade teda súd nezistil iné skutočnosti, na základe ktorých by dospel k iným záverom o výške vyživovacej povinnosti obžalovanej za inkriminované obdobie než tak, ako určil občianskoprávny súd, ktorá je vyššie už uvedeným zásadám vyplývajúcim z citovanej zákonnej úpravy primeraná. Rovnako nemal súd žiadne pochybnosti o ustálenej výške dlhu na výživnom v zmysle skutkových zistení vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď obžalovaná ani v podstate zásadným spôsobom nespochybňovala výšku tohto dlhu.

Na základe uvedeného preto súd uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania predmetného skutku a po právnej stránke tento posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, pretože boli naplnené v celom rozsahu tak formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka) ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Obžalovaná ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovanej, či zníženie jej príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka, keďže obžalovaná sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a skutku sa dopustila

závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas a na viacerých osobách). Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme nepriameho (dolus eventualis). Objektom v danom prípade boli oprávnené potreby maloletých detí v zmysle platného Zákona o rodine, resp. ich zákonný nárok na výživu. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na výšku dlhovaného výživného, ako aj obdobie, po ktoré si obžalovaná svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnila.

Obžalovanú v mieste trvalého bydliska bližšie nepoznajú, nebola doposiaľ riešená v priestupkovom konaní. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola dvakrát súdne trestaná, prvé odsúdenie má zahladené a naposledy bola trestným rozkazom OS Trenčín zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 3T 39/2013 uznaná vinnou zo spáchania trestného činu prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, teda do 01.06.2014.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici výmery trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov). Plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné sa samé živiť, je základnou povinnosťou ich rodičov. Neplnenie, či obchádzanie tejto povinnosti prináša pre samotné deti značné problémy nielen s ich výživou, ale aj so zabezpečením ich ďalších základných životných potrieb a má dôležitý vplyv na rozvoj telesných a duševných vlastností dieťaťa. Obžalovaná si túto svoju základnú a nesmierne dôležitú povinnosť dlhodobo neplnila. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaná si neplnila vyživovaciu povinnosť ani v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, za inú trestnú činnosť, síce sa zamestнала, avšak aj napriek tomu nepreukázala snahu o významnejšie čiastočné uhradenie dlžného výživného. S poukazom aj na skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia nevedli obžalovanú k vedeniu riadneho života, pričom táto sa dopustila ďalšej úmyselnej trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, bolo nevyhnutné uložiť obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovanej, bola náprava obžalovanej lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä tendenciu obžalovanej páchať trestnú činnosť rôzneho charakteru, teda dopúšťať sa všeobecnej recidívy a napokon aj jej postoj k spáchanej trestnej činnosti. Takto uložený trest, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovanej, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Predmetné trestné konanie nebolo spojené s adhéznym konaním, t. j. s konaním o náhrade škody, keďže dlh obžalovanej spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a skutku sa dopustila závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas a na viacerých osobách).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.